

5. Miłość przez różowe okulary

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- odkrywanie miłości jako wartości egzystencjalnej człowieka;
- ukazanie miłości prawdziwej, autentycznego źródła ludzkich zachowań.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

uczeń:

- definiuje pojęcia: „miłość”, „kocham”, „zakochać się”;
- na podstawie własnego doświadczenia wyjaśnia różnicę między miłością a zakochaniem;
- po lekcji odróżnia etapy miłości;
- na podstawie własnego doświadczenia przyporządkowuje cechy miłości prawdziwej i pozornej;
- na podstawie wypowiedzi koleżanek i kolegów z klasy wyjaśnia cechy miłości pozornej i prawdziwej.

3. POJĘCIA, POSTACI

- miłość,
- kocham,
- zakochać się,
- miłość prawdziwa,
- miłość pozorna.

4. WARTOŚCI

- uwrażliwienie na różnicę pomiędzy miłością prawdziwą a pozorną.

5. SCHEMAT LEKCJI

- zdefiniowanie pojęć: „miłość”, „kocham”, „zakochać się”,
- etapy miłości,
- miłość prawdziwa i pozorna.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie

Metoda – powtórka na podstawie słów kluczy. Nauczyciel przygotowuje karty ze słowami kluczowymi: MIŁOŚĆ, KOCHAM, ZAKOCHAĆ SIĘ. Kartek powinno być tyle, ilu jest uczniów w klasie, a słowa powinny się powtarzać proporcjonalnie. Nauczyciel rozkłada kartki na ławce i prosi, żeby każdy uczeń wylosował jedną; następnie uczniowie zajmują miejsca w trzech grupach – w zależności od tego, jakie słowo wylosowali; pierwszą tworzą ci uczniowie, którzy wylosowali MIŁOŚĆ, drugą KOCHAM, trzecią ZAKOCHAĆ SIĘ. Każda grupa dostaje kartkę formatu A4 i zapisuje na niej jak najwięcej skojarzeń, definicji, pojęć związanych z danym słowem. Po zakończonej pracy przedstawiciele grup odczytują to, co zostało zapisane na kartkach.

Podsumowanie: MIŁOŚĆ to dar i zdolność przyjmowania. KOCHAM – chcę twojego dobra; daję ci to, co jest we mnie najbardziej wartościowe, głębię mojej osobowości. ZAKOCHAĆ SIĘ – bogactwo przeżyć wypływa z osoby, a źródłem tych przeżyć jest nie tyle druga osoba, ile wyobrażenie o niej.

Nauczyciel omawia również etapy miłości (zob. podręcznik).

Rozwinięcie tematu

Metoda – rozsypanka. Uczniowie pozostają w tych samych grupach; każda grupa otrzymuje kopertę z cechami miłości prawdziwej i pozornej (załącznik 1); nauczyciel rozdaje również klej oraz duży karton papieru, który uczniowie dzielą na dwie kolumny; pierwsza kolumna to miłość prawdziwa, druga – miłość pozorna. Uczniowie przyklejają cechy tych miłości w odpowiednich kolumnach oraz wybierają jedną cechę, którą będą omawiać (nauczyciel sprawdza, które cechy uczniowie wybrali, żeby się nie powtarzały). Po zakończonej pracy kartony umieszczane są na tablicy i przedstawiciel grupy omawia wybraną cechę, uzasadniając jednocześnie, dlaczego znalazła się w danej kolumnie.

Podsumowanie: nauczyciel odwołując się do pracy uczniów, wyjaśnia pojęcia miłości: „jeżeli” – pozorna, „ponieważ” – pozorna, „pomimo” – prawdziwa (zob. podręcznik).

Zakończenie

Miłość to oddanie się drugiej osobie i zdolność przyjmowania daru od niej. To chęć bycia z nią i niesienia jej pomocy. Prawdziwa miłość stanowi sens życia ludzkiego.

Notatka

Tekst podkreślony w konspekcie.

Korelacja z edukacją szkolną:

- a) wychowanie do życia w rodzinie – miłość prawdziwa, odpowiedzialna,
- b) etyka – wartość miłości.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Nauczyciel może poprosić uczniów o przeczytanie z podręcznika fragmentu „Listy, opinie” i o zapisanie w zeszytach odpowiedzi na pytanie: w jaki sposób dzisiejszy świat opisuje miłość?

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA

Zdaniem romantycznych poetów i młodych ludzi, prawdziwa miłość zdarza się tylko raz w życiu. Część ludzi jest przekonana, że prawdziwa miłość z samej definicji musi być niepowtarzalna. Wierzą, że to jedyne w swoim rodzaju uczucie nie może przydarzyć się więcej niż raz w życiu i niekiedy trzeba na nią bardzo długo czekać lub szukać jej w najmniej spodziewanym miejscu na świecie. Życie zwykle weryfikuje tę tezę i pokazuje, jak bardzo prawdziwa miłość zależy od nas samych. (...) Bądź co bądź, dla przeważającej większości ludzi prawdziwa miłość pojawia się w osobie sąsiada/sąsiadki, kolegi/koleżanki z pracy czy ze szkoły, znajomego lub znajomej znajomych. Innymi słowy, prawdziwa miłość to po prostu uczucie do człowieka niedoskonałego jak my sami, zwykle wyrastającego w podobnym środowisku, o liczbie wad nie mniejszej niż u przeciętnego szarego obywatela. O sukcesie związku decyduje codzienne zaangażowanie, pielęgnowanie uczucia i szacunek dla tej drugiej osoby. Mówi się, że prawdziwa miłość nie wybiera – to prawda, nie można oszukać hormonów i zakochać się „z wyboru”. Na pewno jednak człowiek sam świadomie kształtuje uczucie i swoim zachowaniem wobec drugiej osoby wpływa na dalszy rozwój związku. Dlatego właśnie prawdziwa miłość nie jest zarezerwowana dla wybrańców. Tak naprawdę prawdziwa miłość może dotyczyć każdego – to ta, która jest pielęgnowana i otaczana opieką tak, by przetrwała jak najdłużej.

Źródło: http://testy.kobieta.pl/czytomilosc/artykuly/prawdziwa_milosc 9 (dostęp: 18.05.2014).